

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de attributis, de visione Beatifica, de scientia Dei, ac
de ejus voluntate, & Providentia

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77232](#)

DISPUTATIO PROOEMIALIS.

naturalis, in absentia etiam subalternantis, esse
verè scientias, quantum ad substantiam, quā-
vis tunc non habeant statum & modum perfectæ
scientiæ, eò quod non resolvant suas conclusio-
nes in principia clarè cognita; eo fere modo
quo puer est substantialiter homo, quamvis
non sit in statu perfecto & connaturali. Sed
quidquid sit de hac sententia, de qua disputatione
Philosophi in Logica, & Metaphysica.

Respondeo secundo, dato & non concessio ante-
cedente, negando consequentiam, & paritatem.
Ratio disparitatis est, quia scientia subalterna-
tæ ordinis naturalis, quales sunt Musica, Per-
spectiva, & Medicina, quando sunt separatae à
subalternante, dependent in certitudine suorum
principiorum, à fide humana, quam discipuli
adhibere debent Magistro testificanti veritatem
illorum: quæ fides, cùm sit fallibilis, non potest
influere certitudinem, & infallibilitatem in ta-
lia principia, requisitam ad rationem scientiæ.
Theologia vero in nobis viatoribus, dependet
in certitudine suorum principiorum à fide diuina,
quæ est infallibilis, & quæ (vt infra dicemus)
majorem in eam influit certitudinem, quam
habitus primorum principiorum in scien-
tias naturales.

Obijecit vltimò: de eadem veritate non po-
test simul esse fides & scientia, vt dicemus in
tract. de fide disp. i. art. 6. Sed Theologia & fides,
circa eandem veritatem versari possunt: hæc e-
tim veritas, Christus habet humanam voluntatem,
cognoscitur per fidem, cùm sit definita ab Eccle-
sia, & per Theologiam, cùm sit conclusio per
bonam consequentiam deducta ex illo fidei
principio, Christus est perfectus homo, ex ani-
ma rationali & humana carne subsistens: ergo
Theologia non est scientia,

Huic objectioni dupliciter responderi potest,
juxta dupl. Thomistarum sententiam: aliqui
enim existimant, quod licet cum fide non possit
simil stare scientia clara de eadem veritate, benè
tamen scientia obscura, qualis est Theologia;
tota enim ratio, ob quam fides non potest
esse cum aliis scientiis, de eadem veritate, est
propter eorum euidentiam, & fidei obscuritatem.
Dicunt ergo, quod sicut nulla est repugnantia
aliquid esse reuelatum in alio principio, & im-
mediatè in seipso (v. g. quod luna eclipsim pa-
tiatur, continetur in principio Astrologie, &
rurus in seipso est experientia manifestum) ita
non repugnat, quod de eadem veritate sit fides,
qua est de immediatè reuelatis, & Theolo-
gia, quæ est de reuelatis mediatè & virtuali-
ter in principiis. Hæc soluto & doctrina valde
probabilis est, & juxta illam facilè solvit argu-
mentum, distingendo majorem. De eadem ve-
ritate non potest esse simul fides & scientia
clara, seu ex principiis euidentibus & lumine
naturali notis procedens, concedo majorem.
Non potest esse scientia obscura, seu procedens
ex principiis obscuris, & per solum fidei lumen
cognitis, nego majorem.

Secundò responderi potest, juxta aliorum sen-
tentiam, concessa majori, negando minorem,
nempe quod Theologia & fides circa eandem
veritatem versari possint: nam quia intelligentia
est habitus principiorum, & scientia conclu-
sionum, non possunt esse de eadem veritate &
objecto, etiæ vtraque habeat claritatem & euiden-
tiam: ergo cùm fides sit habitus principiorum
Theologia, & ipsa Theologia habitus conclu-

A fionum, de eadem veritate & objecto esse ne-
queunt, licet vtraque sit obscura.

Confirmatur: fides facit assentire veritatibus
immediate reuelatis, & propter testimonium
dicentis duntaxat: Theologia vero assentire fa-
cit veritatibus mediatè reuelatis, & propter
rationem deducitam ex principiis: sed implicat
contradicitionem, vt aliquis eidem veritati tan-
tum assentiat propter testimonium dicentis, &
propter rationem deducitam ex principiis, cùm
assentire solum propter testimonium dicentis,
quodlibet aliud motuum excludat: ergo & quod
habeat fidem & scientiam obscuram de eadem
veritate & objecto. Unde ad probationem in
contrarium, juxta illorum Authorum senten-
tiam, dicendum est, eandem veritatem posse
esse reuelatam immediate in seipso, & mediatè in
principiis fidei diuina creditis, siveque in diuer-
sis subjectis posse esse de illa fidem & Theolo-
giam, non posse tamen eundem hominem si-
mul de illa fidem & Theologiam habere, quia
vt habeat fidem, requiritur vt illam credit, solum
quia immediate à Deo reuelata est, & ab
Ecclesia definita: qui autem Theologiam habet,
non solum propter hoc illi assentitur, sed etiam
propter medium demonstrationis Theologicæ.
Unde sicut licet Philosophus Chiftianus, cog-
noscat Deum esse unum, per duplex medium,
scilicet Dei reuelationem in scripturis expre-
sam, & medium demonstrativum, non tamen
C propterē habet simul de illa veritate fidem &
scientiam claram, vt dicemus infra tract. i. disp.
i. art. 2. & fuisi exponemus in tract. de fide
disp. i. art. 6. Ita licet Theologus, huic proposi-
tioni, Christus habet humanam voluntatem, per
duplex medium, nimurum diuinam reuelatio-
nem, & demonstrationem Theologicam, assen-
tiatur; non tamen habet de illa simul fidem &
Theologiam, sed solum Theologiam; quia, vt di-
xi, vt quis per fidem assentiat alicui veritati,
debet illi assentire tantum propter testimonium
Dei dicentis & reuelantis: Theologus autem,
non solum illi veritati assentitur propter testi-
monium Dei & Ecclesiae, sed etiam propter
medium demonstrativum quod habet. Utraque
D solutio probabilis est, unde eruditus Lector
eligeret poterit eam quæ sibi videbitur proba-
bilior:

ARTICVLVS II.

Vtrum Theologia, quæ est in nobis viatoribus,
sit propriè subalternata scientiæ Dei, &
beatorum; ac proinde remaneat in Patria?

§. I.

Premittuntur que apud omnes sunt certa.

E N otandum primò: inter scientias, alias
est subalternatas, & alias subalterna-
tes. Subalternatae dicuntur illæ, quæ ponuntur
sub alia superiori, à qua dependent in certitudi-
ne, & euidentia suorum principiorum. Subal-
ternantes vero illa vocantur, quæ talia principia
demonstrant, & tradunt scientias inferiorib;:
v. g. Musica dicitur subalternari Arithmeticæ, &
Perspectiva Geometriæ; quia in Arithmeticæ,
principia Musica, & in Geometria, principia
Perspectiva notificantur, & demonstrantur.

Notandum secundò: ad subalternationem
scientiæ naturalis, tres præcipue requiri condi-

tiones. Prima est, ut sit idem objectum materiae subalternantis & subalternatae. Secunda, ut subalternata addat tali objecto differentiam aliquam accidentalem, ratione cuius habeat nouam scibilitatem, & sit radix nouarum proprietatum, quæ in scientia subalternata demonstrantur: ut constat in Musica, quæ addit quantitatibus discretæ, sive numero, qui est objectum Arithmeticae, differentiam sonori; ratione cuius, numerus est radix omnium proprietatum, quæ in Musica demonstrantur. Tertia tandem est, ut subalternata dependeat in certitudine & evidentiâ suorum principiorum à subalternante.

Notandum tertio: in beatis duplum esse scientiam de Deo. Prima est scientia beata, sive visio beatifica, per quam beati clare vident in Verbo omnia mysteria, quæ nobis hic obscurè per fidem reuelantur: quæ ab Augustino dicitur *cognitio matutina*. Secunda est illa per quam Beati ex principiis lumine gloria cognitis, per discursum & lumen naturale intellectus deducunt conclusiones de Deo; easque cognoscunt per species, vel à Deo infusas, vel in via proprio labore & studio acquisitas: & hæc secunda scientia, ab eodem S. Doctore, *cognitio ræpertina*, appellatur. Quando ergo inquirimus, an Theologia sit propriæ subalternata scientia Beatorum, loquimur de prima scientia, quæ est perfectissima, ipsique Deo conueniens, non autem de secunda, quæ, ut constabit ex infra dicendis, non distinguitur substantialiter à nostra Theologia, sed tantum accidentaliter; & est ipsam Theologia, prout est in suo statu perfectæ & coenaturali.

Notandum quartò: ex habitibus quos hic habemus in via, aliquos remanere in patria ad exercitium, alios autem solùm ad ornatum, alios verò nullo modo remanere. Illi remanentes ad exercitium, quorum exercitium non est impossibile cum statu beatitudinis, ut sunt Charitas, Religio, Prudentia, &c. Illi autem remanentes tantum ad ornatum, quorum quidem ratio formalis objecti, non habet formalem oppositionem cum ratione formalis objecti beatitudinis: ut sunt fides & spes, quarum prima habet pro objecto formalis Deum non visum, secunda verò Deum non possesum: objectum autem beatitudinis, est Deus clarè visus, & possesum.

§. II.

Duplici conclusione difficultas proposita resolutur.

Dico primò: Theologiam, quæ est in nobis viatoribus, esse propriæ subalternatam scientia Dei & Beatorum. Ita communiter nostri Thomistæ, contra Recentiores.

Probatur primò ex D. Thoma hic art. 2. vbi docet, Theologiam eo modo se habere ad scientiam Dei, & Beatorum, quo se habet Perspectiva ad Geometriam, & Musicæ ad Arithmeticam: sed Perspectiva propriè subalternatur Geometriæ, sicut & Musica Arithmetice: ergo & Theologia scientia Dei, & Beatorum.

Confirmatur primo: idèo Perspectiva ex Aristotele, & aliis Philosophis, subalternatur Geometriæ, & Musica Arithmetice, quia eorum

A principia dependent à Geometria, & Arithmetica: sed principia Theologia non minus dependent à scientia Dei & Beatorum, quam principia Perspectiva & Musicæ, à Geometria & Arithmetica; cum articuli fidei, qui sunt principia nostræ Theologiae, notificantur, & manifestentur in scientia Dei & Beatorum; sicut principia Perspectiva, & Musicæ, demonstrantur, & notificantur in Geometria, & Arithmetica: ergo non minus Theologia subalternatur scientia Dei & Beatorum, quam Perspectiva Geometria, & Musica Arithmetica.

Confitimur secundo: licet in scientiis ordinis naturalis, ad veram subalternationem, præter dependentiam illam principiorum, requiratur alia conditio, nempe quod subalternata contrahat objectum subalternantis, per aliquam differentiam accidentalem, ratione cuius habeat nouam scibilitatem, & sit radix nouarum proprietatum; ut constat in Perspectiva, quæ addit differentiam visibilis, supra quantitatem continuam, quæ est objectum Geometriæ; & in Musica, quæ addit differentiam sonori, supra quantitatem discretam, quæ est objectum Arithmeticae: hæc tamen conditio non requiritur in Theologia, quia culm ejus objectum fit infinitum & illimitatum, sine additione alicujus differentiæ accidentalis, plures habet modos cognoscibilitatis & scibilitatis, ratione quorum potest diuersas terminare scientias; & cognosci

C per viam scientiam omnino supernaturalem, qualis est scientia Beatorum, & per aliam naturalem, quæ per discursum, & lumen naturale intellectus, ex principiis illius supernaturalis conclusiones deducat: qualem infra dicemus esse nostram Theologiam. Addo quod, in scientiis etiam naturalibus, & quæ versantur circa objectum finitum & limitatum, additio differentiæ accidentalis, supra objectum subalternantis, tendit tanquam in finem ad saluandam dependentiam illam principiorum: ergo cùm in nostra Theologia, talis dependentia subsistat, siue additione alicujus differentiæ accidentalis ad objectum scientia Dei & Beatorum, etiam siue tali conditione, in illa saluatur vera & propria ratio subalternationis.

E consequentia patet, antecedens verò optimè explicatur à Caietano, hic art. 2. Ideo enim requiritur ut subalternata contrahat objectum subalternantis per differentiam accidentalem, quia si objectum esset omnino diuersum, non posset dependere à subalternante in principiis, neque etiam si esset omnino idem, nam in primo casu esset prorsus diuersa principia, in secundo prorsus eadem. Neque etiam posset saluari illa conditio, si subalternata adderet objecto subalternantis differentiam specificam, aut proprietatem: quia eadem scientia agit de genere, & specie, & de proprietatibus naturæ; unde in illo casu, non saluaretur distinctio scientiarum, nec conferueretur vera subalternatio.

Addunt aliqui cum Capreolo, quod quamvis hæc conditio esset essentialiter, & indispensabiliter ad subalternationem requisita, tamen aliquo modo saluaretur in Theologia, quæ est in nobis viatoribus: illa enim addit supra objectum scientia Dei & Beatorum, differentiam aliquam accidentalem, nempe reuelabilitatem obscuram, virtualem saltem & mediatam, per quam distinguitur à fide, & scientiâ beatâ; vel, ut alij dicunt, inevidentiam negatiuam: objectum enim sci-

A ii

Tom. I.